

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 23. decembra.

Kaj je mej Francijo in Italijo? Tako je pred par leti vprašal nek šaljiv list. Odgovor je bil: „Tuniz“. In res je bilo tako. Tuniz v geografičnem zmislu ne leži mej rečenima narodoma roman-skima, v političnem oziru pa ju loči kakor pravo preporno jabolko. Bismarckova lokava roka našla je v Tunizu ono oporno točko, na katero je naslonila svoj zvod, da je francoski in italijansko prijateljstvo dvignila iz stečajev in mej oba naroda zasejala seme razpora in sovraštva.

Za ta razpor bilo je mnogo nagibov, glavni pa je ona velikanska latvica, ki jej pravimo „Sred-njezemsko morje“. Francoski državniki so že od nekdaj težili za tem, da bi to morje postalo francosko jezero. Jednaka pohlepnost polotila se je državnikom italijanskih, ustopivših v evropski koncert. Radi bi bili pomnožili svoj upliv ob Sredozemskem morji, a čutili so takoj, da s Francozi ne morejo tekmovali. V tej veri potrdil jih je na Berlinskem kongresu zviti Bismarck ter jim je dal razumeti, kako prilična pridobitev bi bil Tuniz. In tako je nastala zavist, nastalo sovraštvo, katero je tako silno in hitro naraščalo, da se je mej Italijo in Francijo pričela carinska vojna in da do krvave vojne ni veliko manjkalo. Vsaj meja mej Francosko in Italijo bila je že podobna vojnemu ostrogu, na morji pa sta si tud obe državi jakó srepo gledali v oči. Saj še ni leto dni, ko je sredozemsko italijansko odplulo iz Spezzie z namenom, izkrcati se na severno-afriške obale, a so oklopnice francoske, oborožene v 24 urah, preprečile pustolovni ta načrt, ter Italijanom prizadele toliko strahu, da so se celo v silno utrjenem pristanišču v Spezzii tresli za ogromne svoje oklopnice.

Čas, nekda najboljši zdravnik srčnim ranam, ublažil je tudi to sovraštvo. Italijani so polagoma izprevideli, da je to sovraštvo le njim na škodo in pojavljali so se glasovi, da je sovraštvo mej istokrvnima narodoma zločin, da je zveza z Nemčijo nenaravna in da bode Italija le tedaj v pravem tiru, kadar jo s Francijo ne bode vezala samo bratska kri, ampak tudi ista državna oblika in isti smoter, to je smoter panromanizma.

Skoro bi se smelo misliti, da vlada italijanska tem idejam nasproti ni imela zaprtih ušes, kajti pretekli petek bila je v zbornici italijanski zadnja seja pred božičem, velevažna tudi izven Italije. Vsprejel se je z veliko večino zakon, da se odpravi diferencialna carina proti francoski. Ta sklep sme se zmatrati za oljkinjo vejico, katero je Italija ponudila francoski posestrimi.

V rečeni seji govoril je mej drugim znani irredentovec Imbriani, s čegar govorom se pa ne bomo bavili, ker je itak znano, da ga vodi le slepa strast proti Avstriji. Pomenljiv pa je govor ministerskega predsednika, Crispija, ki je mej drugim rekel: „Neizogibna politična potreba zahteva, da se odpravijo diferencialne carine, kajti kvarne bi utegnile biti našemu namenu: da so razmere mej nami in Francosko prijateljske. Ako se bode naš ukrep onkraj Mont-Cenis-a posnemal, bode tem bolje. Ako se ta naša nada ne bode uresničila, si saj nobene krivde očitati ne bomo. Sodeč po teorijah, ki sedaj prevladujejo po Francoskem, bi ne smeli veliko upati, ker celo Leon Say misli, da pogodbinska politika ni umestna. A bodi, kakor mu drago, jaz hočem vršiti dolžnost svojo in razviti zastavo svobodne trgovine. Denarne konvencije ne bodo ničesar, če sem v oni dobi bil minister, bi tudi trgovinske pogodbe ne bil odpovedal.“

S temi besedami priznal je Crispi, da je carinska vojna s Francijo bila velika zmota, ki je Italiji donesla veliko škode. Odkritosrčno priznal je to zmoto in takorekoč preko Alp ponudil desnico v trgovinsko spravo. Crispi, ki je doslej precej okorno postopal z opozicijo, govoril je tem povodom zelo uljudno in opozicija izrekla mu je glasno svoje priznanje. Crispi se v svojem govoru ni izrekel proti tripelalijanci, a naglašal je, da je Italije politika naperjena na to, da se ohrani mir, ne pa, da se pospešuje kaka hegemonija, kajti Italija hoče biti jednaka mej enakimi.

Opozicija je v zbornici temu govoru ploskala in v svojih glasilih poudarja, da je to znamenje preobrata v vnani politiki kraljevine italijanske. Možno je, da vroča italijanska kri v tem oziru sodi preoptimistično, vsekakor pa je govor Crispijev

zelo znamenit ter se sme zmatrati kot prvi korak k spravi mej Italijo in Francijo. Kolikega pomena pa je baš ta korak, tega nam ni treba širše razpravljati.

Deželni zbor goriški.

Zadnja seja dne 26. novembra 1889.

(Konec.)

Dr. Pajerju odgovarja, da se je bolnica milosrčnih bratov nekoliko zboljšala, ker se je on (govornik) neprestano za to trudil ter razkrival nedostatke in krivčnosti, ki se gode v njej, da pa še nikakor ni taka, kakoršna bi morala biti. Res je, da je ces. komisar v deželnozborski seji 2. decembra 1887 v odgovoru na njegovo interpelacijo hvalil zavod in obžaloval, da se po deželi umetno vznemirja prebivalstvo zaradi te bolnice in da je namestništvo leta 1884. ob isti zadevi pisalo deželnemu odboru, „da nima ničesar ukreniti o stvari“. Jednako res je pa tudi, da govore poznejši namestništevni akti vse drugače in da je komisija dne 21. in 22. novembra 1888 pod vodstvom sedanjega g. ces. namestnika in z udeležbo zdravstvenega referenta dr. Bohatta konstatovala še celo vrsto nedostatkov v bolnici, katere še do dandanes niso vse odpravljene. Pravi dalje, da zavod ni imel še takrat, ko se je vršil komisijski ogled, svojih po postavi predpisanih pravil in da jih še sedaj nima ter dodaja, da njegova „manija“, koju mu je dr. Pajer očitil, glede pritoževanja proti bolnici milosrčnih bratov ni bila nikakor neopravičena.

Kar se pa tiče dr. Pajerjeve opazke, da ni potreba pobijati manjšinega referata, ki ni našel že v odseku nobene podpore in je ne bo imel niti v zboru, pravi, da je že sam vedel, da ne dobi podpore v odseku in da ostane sam za svoj predlog v visoki zbornici, da ga pa ni strah biti samega, ker se je o svojem času tudi sam boril zaradi neke bolezni, ki je razsajala v mestu in okolici leta 1878. in sam se upiral leta 1879. proti zgradbi novega pokopališča in da se, kakor tedaj, tudi pri tej stvari drži pregovora: Dixi et salvavi animam meam.

Vitezu Tonkli-ju pa pove, da naša dežela mora plačevati velikanske stroške za svoje bolnike, če

LISTEK.

Božič na Angleškem.

(Iz W. Irvingove „knjige črtic“ posl. Vinko.)

I.

Božič.

Je-li res izginil stari, stari, dobri stari božič? Nič drugega ni ostalo kot lasje dobre, sive, stare glave in brade njegove? No, pa to hočem imeti, ko vidim, da ne morem dobiti več.

Vpitje po božiči.

Nobena stvar na Angleškem prijetnejše ne očaruje, kot ostanki prazničnih šeg in kmetskih iger prejšnjih časov. Kličejo mi nazaj podobe, katere si je moja domišljija slikala v majevem jutru življenja, ko sem svet poznal le iz knjig, misleč, da je popolnem tak, kakor so ga pesniki opisali; in s sabo prinašajo dim tistih nekdanjih, poštenih dni, o katerih si le prerad — morebiti baš tako napačno — mislim, da je bil takratni svet dokaj bolj domač, priljudnejši in veselejši od današnjega. Žal mi je, da moram povedati, kako so od dne do dne slabejši, ker jih polagoma čas oplakuje, še

bolj pa nova šega uničuje. Podobni so onim slikovitim kosom gotskega zidarstva, katere vidimo razpadajoče v raznih krajih dežele, nekaj glodane od uničujočega časa zoba, nekaj izgubljene v dostavkih in premenah poznejših dni. Poezija pa se z ljubeznivo nežnostjo oprijemlje kmetskih iger in prazničnih razveseljevanj, od katerih si je izposodila toliko svojih predmetov — kakor bršlan obilno perje svoje ovija okrog gotskega svoda in razpalega stolpa ter jima s tem hvaležnost izkazuje za podporo, da njijine omahljive ostanke skupaj drži ter je tako rekoč mazili s svojim zelenjem.

Mej vsemi starimi prazniki pa božič vzbuja najsilnejša in najsrčnejša premišljevanja. V njih je skrit nekov slovesen in posvečen čut, ki se meša v našo veselost ter duha dviguje k pobožnemu in vzvišenemu uživanju. Propovedi v cerkvi so ta čas nenavadno nežne in mične. Sučejo se o lepej povesti o početku naše vere in o pastirskih prizorih, ki spremenjajo njeno oznanenje. V adventnem času postajajo čedalje bolj plameneče in iskrene, dokler se v jutru, ki je ljudem prineslo mir in zadovoljstvo, ne razumejo v jasno veselost. Jaz ne poznam bolj velikanskega utisa na nramni čut, nego kadar slišim v kakej stolnici od polnega zbora in bučečih orgelj spremljevano božično petje, ki slehern

kot ogromnega zidanja napolnuje s triumfujočo harmonijo.

Tudi je to lepa, v onih dneh nastala naprava, da je ta praznik, spominjajoč oznanenja vere miru in ljubezni, postal čas, ki združuje družbinske kroge in vezi sorodnih src, katera posvetne skrbi, zabave in težave neprestano razvezujejo, zopet trdneje zveže; ki otroke jedne hiše, razgnane v življenje in daleč vsaksebi odpotovavše, domov skliče, jih še enkrat zbere okrog očinega ognjišča, mesta nežnih nagnenij ter tukaj, mej dragimi spomini na detinstvo, vnovič pomladi ter se omili.

Letni čas sam ima že nekaj na sebi, kar božični praznik nareja tako dražesten. Druge čase zahvaliti nam se je za precejšen del našega veselja le krasoti prirode. Naša čustva vzletavajo ter se razkropijo čez solčno pokrajino, in mi „živimo zunaj in povsod“. Ptičje petje, potokovo žuborenje, ljubke duh vzpomladi, nežna razkošnost poletja, jeseni zlata krasota; zemlja obledena v poživljajoče zelenje in nebo s svojo temno, krasno modrino in divnimi oblaki, — vse to nas naveda z nemo, a sladko radostjo. Živeče v bogastvu samega čustva. A sredi zime, ko je priroda oropana vsaktere dražesti ter se zavija v svoj mrtvaški prt nakopičenega snega, obračamo se do duševnih virov ter iz njih zajemamo

tudi je uboga; prav zato pa, ker bi se s takim za vodom, kakoršnega on predlaga, mnogo prigospo- darilo, bilo bi v korist deželi, da bi se to delo započelo.

Zadnjo besedo ima poročevalec dr. Mauro- rovic. On se brani, kolikor more, ostrih napadov poslanca Pajer-ja, kojemu očita, da kaže očitno mržnjo proti mestnemu zastopu. Odgovornost za po- ročilo o blazniški zadevi in dotične predloge zavrača na poslanca barona Ritter-ja, kateri jih je spro- žil in je tudi poročilo sestavil. Ker se mu pozvedbe deželnega odbora ne zde popolnoma dovršene, meni, da so opravičeni odsekovi predlogi.

Na to se glasuje. Za predloge manjšine ustane sam poslanec Rojic; za odsekovne predloge pa gla- sujejo samo 4 poslanci. Torej so ti in oni v manj- šini in cela dolga obravnava ostane brez vsega uspeha.

Poslanec baron Locatelli poroča potem o vitez Tonklijevem predlogu in zbor vsprejme o tem naslednji predlog finančnega odseka.

Nalaga se deželnemu odboru, da predloži vis. c. in kr. vladi utemeljeno peticijo v dosego.

1.) olajšave zemljiškega in hišnega davka z ozirom na dotične razmere naše dežele;

2.) podpore iz državnih zalogov, da se pride na pomoč prebivalstvu vinorejskih krajev dežele s tem, da se mu ponudi prilika, udeležiti se nasled- njih javnih del:

a) uravnave Soče in hodournikov Tera, Idrje in Verse, in grajenja mosta čez Ter mej Volešem in Rudo,

b) grajenja skladovne ceste čez Gradec mej Gu- njačem in Plavmi in

c) grajenja ceste po Braniški dolini mej Rifen- bergom in kranjsko inejo.

Poročevalec finančnega odseka dr. N. Tonkli predlaga, naj se prestopi na dnevni red o prošnji vódné zadruga za Tržiško ravan v dosego olajšanja tistih obrestij, ki jih plačuje od denarja na posodo vzetega za dotično podjetje.

Bernardelli predlaga pa, naj se prošnja odstopi deželnemu odboru z nalogom, da jo bolj natančno pretrse in potem v prihodnjem zasedanju o njej poroča.

Ta predlog, kojemu pristopi tudi poročevalec,

Del Torre poroča za peticijski odsek o prošnji Tržiške občine, da bi se priporočila vladi železnična zveza mej Tržiško postajo in Červinja- nom, ker je Tržič važnejše obrtniško in kupčijsko središče od Ronkov. Zbor vzame, z ozirom na svoj poprejšnji sklep o tej zadevi prošnjo na znanje in naroči deželnemu odboru, da naznani to Tržiški občini.

Slednjič poroča še poslanec dr. Lovisoni o peticiji „Slovenskega Jeza“ zastran nekaterih nedo- statnosti na Goriški gimnaziji. Poročilo razpravlja v jako cvetnem jeziku in z nekoliko navdušenostjo pomen, korist in potrebo materinščine kot poučnega jezika na srednjih šolah; a ker prosi politično društvo, naj se deželni zbor obrne z interpelacijo do visoke vlade, česar ne more, ker interpelacije stavijo le posamezni poslanci, a nikdar ne deželni

veselje. Mej tem ko puščoba in samota okolice, kratki mračni dnovi in temne noči ovirajo naše potovanje, zadržavajo ob enem naš nagon, okrog bloditi, ter nam dadé bolje ceniti zabave družbin- skega kroga. Naše misli se bolj zjedinijo; naše prijazno sočutje se močnejše vzbuja. Čutimo se bolj pristopne mikavnosti mejsebojne družbe ter se s tem, da smo v uživanji drug od drugega odvisni, drug drugemu približujemo. Srce govori srcu, in svoje veselje zajemamo iz globokega vira žive dobro- hotnosti, ki je skrit v tihih prostorčkih naših prs, dajoč nam, ako potrčamo štam, najčistejših prvin hišne sreče.

Črna tema zunaj prouzročuje, da se srce širi, ko stopiš v sobo, katero večerni ogenj razsvetljuje in ogreva. Rudečkasti sij širi umetno poletje in solnčni žar po sobi ter slehern obraz obseva za prijaznejši vsprejem. Kje se pošteno lice gostoljubja nabere v veselejši in pristrčnejši smehljaj? — kje je plahi pogled ljubezni sladkejše zgovoren kot pri zimskeji levi? — in kadar votlo bučanje zimskega vetra piše po sobani, loputa z oddaljenimi vratmi, tuli okrog óknic ter po dimniku doli vrši, kaj more biti prijetnejše nego čut mirne in čuvane varnosti, s katerim gledamo po sobi okrog in na sliko do- mače veselosti?

(Koniec prih.)

kot taki, zato sklepa poročilo s predlogom, naj de- želni zbor izraževaje nado, da vlada slednjič ven- derle dožene zaželeno preuravnava tukajšnje gim- nazije in drugih viših učilišč v našem mestu, pre- stopi na dnevni red o peticiji političnega društva „Slov. Jez.“

Proti temu predlogu so glasovali vsi slovenski poslanci, a večina ga je odobrila.

S tem se je končal dnevni red zadnje deželno- zbarske seje in predsednik je sklenil zborovanje s primernim govorom in s trikratnim „Živio“ in „Evviva“ na presvetlega cesarja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. decembra.

Iz mej članov **gospodske zbornice** od- seka za pretresovanja šolske novele pripada jih 10 desnici, 7 levici, štirje pa srednje stranki, torej bode srednja stranka odločevala večino. Mi Slovani posebnega dobrega od te komisije nemamo prič- kovati. Zato bodo naši državni poslanci prav storili, če ne bodo posebno zaupali zakonu, kakor ga sklene gospodska zbornica, temveč bodo skrbno poiskali njegove pomankljivosti in delali nato, da se od- pravijo.

Jedva je kardinal Ganglbauer umrl, že se po časopisih razpravlja, kdo bode novi **knezo nad- škof Dunajski**. Govori se tudi o kardinalu grofu Schönbornu in knezoškofu Zwergerji. Prvi bi rad odstavil Prago, če tudi ima Praška nadškofija skoro trikrat toliko dohodkov kot Dunajska, ker mu ne ugajajo agitacije za Husa in pa ker se ne more prav sporazumeti z oblastvi v pruskem delu škofije svoje. Verjetno pa vendar ni, da bi bil imenovan kateri omenjenih dveh gospodov, ker se posebno zadnji čas cerkev jako strogo drži na- čela, da je škof s škofijo svojo nerazločljivo zvezan in se praviloma ne more premestiti iz jedne škofije v drugo. Izjeme se redko kedaj dovolijo. Papeška kurija je to načelo posebno naglašala, ko je ne- davno šlo za imenovanje jednega škofa na Ogerskem in jednega na Bavarskem.

Vnanje države.

Arhimandrit Pelagić pozivlje v nekej brošuri **Srbe**, da naj odpravijo monarhijo in uvedo re- publiko. Njegov poziv bode pa najbrž ostal brez- uspešen, dasi je mej srbskimi radikali. Jih pa več, ki bi radi republike in so razpori v kraljevi rod- ovni in v obzoru gledajo ugledu monarhije.

V zbornici **francoske** je poslanec Granger interpeloval vlado, zakaj je prepovedala uvoz ovac iz Nemčije, kar mnogo škoduje delavcem po glavni cah. Vlada je odgovorila, da se je po Nemčiji zelo razširila mej ovcami kužna bolezen in treba paziti, da se ne zanese v Francijo.

Ker je Nemčija pomnožila vojake ob **nemško- francoske** meji in jeden nov voj osnovala, je francoski višji vojni svet priporočil francoskeji vladi, da naj tudi pomnoži vojake ob meji in sestavi jeden nov voj.

Da bi ne bilo voljenih preveč demokratov v državni zbor **nemški**, so sklenili narodni liberalci, da postavijo več delavskih vodij narodnoliberalnega mišljenja za kandidate. Nadejajo se, da bode za take kandidate glasovalo tudi več delavcev. Ne ve se pa, bodo li s tem kaj škodovali socijalnim de- mokratom.

Na **Portugalskem** republikani dobivajo vedno več poguma. Sedaj so izdali oklic na prebi- valstvo, da bi se proglasila republika. Vlada je že v skrbeh, ker se republikansko mišljenje vedno bolj širi ne le mej civilnim prebivalstvom, temveč tudi mej vojsko.

V jednej zadnjih sej **belgijske** zbornice je vojni minister general Pontus poročal o stanji belgijske vojske. Belgija ima sedaj 126.334 vojakov in 5422 žandarjev, torej skupaj 131.756 mož. Sto- rilo so se pa vse potrebne naredbe, da bode Belgija 1896. leta imela 145.000 vojakov.

Kralj **abesinski** je bil kronan dne 3. no- vembra, kraljica pa dne 5. novembra. Italija je bila h kronanju odposlala posebnega zastopnika Ragaz- zija, za kar se je Menelik zahvalil kralju italijan- skemu. V Abesiniji ni pravega reda. Pokrajina Tigre neče priznati novega kralja. Ondu ima Ras Alula zbrano vojsko svojo.

Pri ustaji v **Brazili** ni šlo vse tako gladko, kakor se je sprva poročalo. 8 pomorskih častnikov so v ječah usmrtili, ker so ostali zvesti cesarju. Pa tudi več družih ljudi, ki neso hoteli priznati nove vlade so postrelili. Časopisi si ne upajo pisati res- nice. Menični kurzi so napačni, pa se bankirji silijo pod smrtno kaznijo, da jih priznavajo. Mir je le navidezen, v resnici se pa pripravlja upor proti novi vladi. Bati se je državljanske vojske. — Nova re- publikanska vlada hoče uvesti civilni zakon. Raz- glasila je dekret, da se vsi inozemci, ki so ob pro- glašenji republike bili naseljeni v Brazili, zmatrajo za brazilijske državljane in bodo čez dve leti imeli pravico do vseh državnih mest izvzemši predse- ništvo države, ako se ne odrečejo tem pravicam.

Dopisi.

Iz Kotmarevasi na Koroškem. Dne 20. decembra. (Delovanje naše podružnice sv. Cirila in Metoda. Razne stvari.) Leto 1889 bliža se svojemu koncu, umestno bo torej, da delovanje naše Ciril-Methodove podružnice kratko pojasnimo.

Napravila je ta podružnica, v tem letu 3 zборе, in sicer v Šent-Kandolfu poleg Kotmarevasi občni zbor, zbor v Bilčovsu in v Hodišah, in pa slavno- stni shod v proslavo rojstnega dne presvetlega ce- sarja na Rešivcu.

Udov šteje naša podružnica 252, denarja se je nabralo 92 goldinarjev 20 krajcarjev, potrošilo se je 18 gld. 93 kr., glavnej družbi v Ljubljano se je poslalo 67 gld. 50 kr., torej ostane v podruž- ničnej blagajni še 5 gld. 77 kr. Prejela je podruž- nica od glavne družbe precejšnje število lepib knjig razne vsebine, katere so se razdelile šolarjem v Kotmarivasi, Bilčovsu in Hodišah, deloma pa mej društvenike. Naj bo torej izrečena zahvala slavnemu vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, katero je željam naše podružnice dobrohotno ustreči blagovolilo, kakor tudi vsem dobrotnikom in udom podružnice, ter onim, ki so njeno delo- vanje, kakor si bodi podpirali. —

Ne moremo pa tudi zamlčati, kako se našej Ciril-Methodovej podružnici na vseh koncih in krajih nasprotuje. Ako že ne omenimo vsakokratne agi- tacije nekaterih strastnih nemškutarjev proti ude- ležbi društvenih zborov, zdi se nam pa čudno po- stopanje tukajšnjega šolskega vodstva, in krajnega šolskega sveta, katera v svoji gorečnosti posezata po sredstvih, o katerih se ne ve, ali imajo namen, pri- lizovati se višjim oblastvom, ali nasprotovati družbi sv. Cirila in Metoda, ali pa pospeševati germani- zacijo ter uničenje slovenskega življa. Odvzeli so namreč nekaj knjig, katere so preč. gošp. župnik mej nje razdelili, in jih poslali deželnemu šolskemu sovetu v Celovec, in sicer knjige: Angeljček, Rudolf Habsburški in pa Tisočletnico Metodovo, katere slednje nam pa ni poslala družba sv. Cirila in Metoda, ampak so jo le neka- teri nedoljubni nakupili, in se je le že lansko leto v kakih 4 ali 5 iztisih mej šolo obiskujoče dečke razdelila.

Morebiti, da ~~ti~~ vendar ne bila taka pre- greha, če bi otroci v svojem življenji kaj sloven- skega pred oči dobili. No, gospodom mora pač tesno biti pri srci, da jih že vsaka nedolžna slo- venska knjiga tolikanj vznemirja. Tudi se je čulo, da so nekateri učenci prejete knjige raztrgali in jih na nek način onečedili, ali so to storili iz lastnega nagiba, ne vemo, prej ko ne pa so odgo- vorni za tako ravnanje oni, ki družbi sv. Cirila in Metoda pri vsakej priložnosti z vsemi sredstvi in vso strastjo nasprotujejo.

Mislimo, da bi se od Ciril-Methodove družbe izdane knjige učencem brez vse skrbi lahko pustile, in da bi čitanje slovenskih knjig vzgoji mladine ravno tako malo škodovalo, kakor utegne koristiti ono, kadar naš provizorični podučitelj pred učenci čez cerkvene obrede zabavlja, ali če pa on učencem ne baš pristojne priimke daje, ter njihove roditelje pred njimi zaničuje in smeši rekoč: „Ti si tudi taka opica, kakor tvoj oče, imaš ravno tak opičin obraz“, in ako on, slabosti roditeljev otrokom očita, ter svoj osebni srd do roditeljev in sorod- nikov učencev na iste prenaša, in pa ako, od kraj- nega šolskega sveta na občinske stroške za pod- poro revnih učencev nakupljene učne pripomočke, pristransko razdeljuje, ter jih potrebnim odteguje, rekši: „Ti nič ne dobiš, saj ima tvoj oče toliko denarja, da ga daje Ciril-Methodovej družbi“.

More le imeti tedaj vzgoja od strani takega učitelja dovoljen uspeh, ako je dotični zavoljo svo- jega strastnega pristranskega in surovega obna- šanja v celej občini nepriljubljen, izvzemši one, ka- terim je menda on res tako potreben, da jih že celih sedem ali osem let kot začasni podučitelj omike uči. Saj on poleg vsega tega kot trd Nemec, in zagrizen nasprotnik vsega, kar je slovensko, v naš čisto slovenski kraj uprav ne pristaja, in kot pravi samoblastnik zahteva, da bi mi kmetje klo- buke pred njim kar pod pazduho nosili, ter se mu do tal priklanjali.

Šolskemu vodstvu ter krajnemu šolskemu so- vetu naloga bi pač bila, da si take in jednake ma- lenkosti za ušesa zapiše, namesto, da s tako go-

rečnostjo nasleduje, od šolske družbe sv. Cirila in Metoda izdane knjige.

No, pa naj dotičniki še nekaj časa prevračajo kozolce, ter imajo svoje veselje, saj menda njih oblast ne bode večno trpela, gotovo bode prej ko slej tudi pri nas na Koroškem teh neznosnih razmer konec, kajti: „Svaka sila do vremena!“

Iz Planine 21. decembra. [Izv. dop.] Dne 13. novembra t. l. je preteklo petindvajset let, kar je bila ustanovljena pri nas z velikim sijajem čitalnica. Kakor druge njene sestrice, se je tudi ona v pričetku jako bujno razcvitala in razvijala; štela je obilo udov, prirejala razne zabave z gledališnimi predstavami ter gojila osobito petje; a žalibože ne dolgo, kajti po parletnem veselem življenju je zamrla tudi ona, navzlic temu, da je štela mej svoje ude slavnega našega rojaka Miroslava Vilharja, pokojnega Obrezo, vrlega Kocelja in druge tukajšnje in vnanje narodne veljake. Na njeno mesto je stopila pozneje podružnica „Sokola“, katera je z družimi sestricami vred že tudi zdavno izginila iz sveta. Nekdaj tako razvito življenje zamrlo je po tem popolnoma; vsak je hodil do preteklega leta svoja pota, ne brigaje se baš mnogo, kaj dela ta ali oni. Čutivši silno potrebo kacega narodnega društva, smo si osnovali preteklo leto v trajni spomin cesarjeve štiridesetletnice gasilno društvo, a dne 29. t. m. — nedeljo pred novim letom — otvorili bomo pa zopet „čitalnico“ ter svetu pokazali, da v Planini biva še vedno rod, kojega geslo je: „Vse za narodni napredek!“ Dne 29. t. m. vršila se bode zopet po mnogoletnem prestopu v novi čitalnici gledališka predstava, razlegale se bodo zopet po na novo oživljeni čitalnici mile pesni domače in pričale na glas, da se narodno življenje v Planini zopet oživlja, da gre Planinec zopet na dan.

Ker se je pred petindvajsetimi leti prve otvoritve tukajšnje čitalnice udeležilo obilo razumništva iz Postojne, Cerknice, Logatca, Ljubljane, Trsta, Razdrtega, Bistrice, Idrije itd. upamo ter se nadejamo, da nas bodo tudi letos počastili v dan otvoritve naše čitalnice bližnji in daljni sosedje, kojim že sedaj kličemo „Dobro došli!“ in gromoviti „Živili!“ — Na svidenje, na veselo svidenje torej dne 29. t. m. v čitalnici Planinski!

Domače stvari.

— (Cesar in cesarica v Miramaru). Cesar in cesarica, nadvojvodinja Marija Valerija in nadvojvoda Fran Salvador so prišli včeraj ob 8. uri 24 minut zjutraj z Dunaja v Miramar. Cesar se vrne na Dunaj v petek ob šestih zjutraj. Cesarica in Marija Valerija vrneta se pa na Dunaj še le začetkom januarja.

— (Volilni shod.) Gosp. poslanec Ivan Hribar sklicuje za soboto dne 28. t. m. ob osmih zvečer v stekleni salon Ljubljanske čitalnice volilni shod, na katerem bode svojim volilcem poročal o delovanju svojem v minolem zasedanju deželnega zbora.

— (Za „Sokoljski dom“) daroval je gosp. Ivan Hribar 67 gld. in 50 kr.

— (Bolniškemu in podpornemu društvu pomočnih uradnikov za Kranjsko) blagovolil je dobrotnik, ki želi, da se njegovo ime ne objavi, kot podporni, oziroma ustanovni donesek podariti državno obligacijo za 100 (sto) gld. Za ta velikodušni dar izrekata blagotvornemu velečastitemu dobrotniku najiskrenejšo zahvalo: Anton Gutnik, načelnik. Oton Pelan, blagajnik.

— (Umrli) je danes dopoldne ob 10. uri mestni fizik, gospod dr. Avelin Roblek. Pokojnik je kot zdravnik dlje časa služboval na Hrvatskem, v Belovaru. Ljubezen do domovine uplivala je nanj, da je prosil za ne baš sijajno mesto mestnega fizika v Ljubljani. Kjer je pa kmalu obolel in danes po dolgem in mučnem bolehanju umrl. Lahka mu zemljica!

— (Imenovanje.) G. dr. Vladimir Globočnik, sin tukajšnjega vladnega svetnika g. Ant. Globočnika, imenovan je ministerskim koncipistom v finančnem ministerstvu.

— (Deželni šolski nadzornik za Primorsko.) Cesar je podelil deželnemu šolskemu nadzorniku za Primorsko dr. Ernestu vit. Gnadu povodom njegovega umirovljenja naslov in značaj dvornega svetnika. Hkratu je imenoval ravnatelja državne gimnazije v Pazinu, Viktorja Lešanovskega deželnim šolskim nadzornikom za Primorsko.

— (Občni zbor „Prve Ljubljanske podružnice sv. Cirila in Metoda“) bode v nedeljo dne 29. decembra 1889 ob 11. uri dopoldne v pevski sobi čitalnični. Lanski občni zbor bil je brezuspešen in želeli je, da se letošnjega gospodje člani udeležijo v obilnejem številu.

— (Slovensko gledališče.) V tekočej sezoni imeli smo do včeraj samo dobre, da, večinoma izvrstne predstave. Včeraj pa ni bil srečen dan. Na repertoarji bila je veseloigra „Doktor Blažič“, po Adolfu L' Arrongu („Doctor Klaus“) poslovenil Anton Trstenjak. Ta igra je na Dunaji in drugod zelo dopadala in ponavljala se je mnogokrat. Tudi pri nas bi bila gotovo prodrila, da so bile uloge drugače razdeljene, da se je gladkeje in skrbneje uprizorila, kakor čujemo izza kulis, bila je samo jedna popolna skušnjava. Da je to bilo premalo, preverili smo se včeraj. Igra ni se razmotavala tako gladko, kakor so se druge igre, opaziti je bilo pri raznih prizorih, da igralci še neso dovolj trdni v svojih ulogah, poleg tega pa tudi, da so se svojih ulog premalo naučili. Tudi se nam je zdelo, da se je igra preveč krčila, kajti odpalo je par prizorov, ki so za zvezo dejanja precejšnjega pomena. S tem nismo hoteli reči, da je igra napravila „fiasco“, a že v tem, da ni bilo efekta, tiči jasen neuspeh in občinstvo izreklo je isto sodbo, ker je bilo hladno in se ni popelo do nikacega priznanja. Znamenito je, da so kakor vselej, tako tudi včeraj dame bolje znale svoje partije, nego moški in nam je mej njimi posebno imenovati gospo Borštnik-Zvonarjevo, gospodični Gostičevo in Slavčevo. Nadejamo se, da se bode „Doktor Blažič“ še kdaj in z boljšim uspehom prikazal na slovenskem odru, saj močij imamo dovolj in jako spretnih, treba samo, da se opilijo nedostatki, ki so se včeraj pokazali.

— (Vabilo.) V četrtek dne 26. decembra bode v prostorih restavracije kazinske božičnica Ljubljanske prostovoljne požarne brambe s sodelovanjem sl. vojaške godbe 17. pešpolka baron Kuhn. Ustopnina 30 kr. Otroci plačajo polovico. Začetek ob 6. uri. Čisti dohodek je namenjen bolniškemu zakladu požarne brambe.

— (Društvo dobrotelnih gospa kristijanske ljubezni sv. Vincencija Pavlanskega v Ljubljani) izdalo je VII. letno poročilo o svojem delovanju. Društvo podpiralo je celo leto 80 do 100 oseb, ki so bile ali bolne, brez služka ali vsled starosti onemogle. Društvo vzdržuje za odrasle šolske deklice zavetišče, v katero je hodilo 30 deklet, ki so se poučevale v raznih šolskih predmetih, 20 pa še posebej v šivanju. Zavetišče za službo iskajoča dekleta z dežele je bilo dobro obiskano. Mnogo deklet se je v njem več mesecev učilo raznih domačih del. Vodja družbi je g. kano-nik Urbas, predsednica: gospa grofinja Sofija Auersperg, podpredsednici: gospa Jeanette Recher in gospa Antonija Kosler. Razen teh šteje društvo še 26 sodelujočih gospa in gospodičin in dva gospoda. Dohodkov imelo je društvo 2624 gld. 67 kr. (mej temi darovi kranjske bradilnice 650 gld., dobrotnikov 925 gld., nabiranje pri društvenih sejah 419 gld. 59 kr. itd.); izdatki pa kažejo: za zavetišče poslov, deklet in za šivalno šolo s hrano vred 757 gld. 74 kr.; za podporo revežev 1641 gld. 72 kr., splošni troški 49 gld. 35 kr., torej skupaj 2448 gld. 81 kr., tako da je ostalo v blagajnici 175 gld. 86 kr. Jako zanimivo je, kar doslej ni bilo znano, da je dobrotnik, ki pa neče biti imenovan, podaril dvajset tisoč goldinarjev za nakup posestva, katero naj bi služilo za zavetišče onemoglih poslov, na Kranjskem rojenih. V ta namen kupilo je društvo že poslopje in kos vrta bivše otroške bolnice na Poljanski cesti št. 18, v kateri so že sedaj nastanjeni zavetišče za šolske deklice, šivalna šola in zavetišče za službo iskajoča dekleta. Poslopje stare otroške bolnice kupilo se je za 13.300 gld.; percentualni troški znašali so 581 gld. 88 kr.; za les in gradivo 2000 gld.; za najnujnejše stvari 85 gld. 53 kr.; skupaj torej 15.967 gld. 41 kr., tako da ostane za daljno zgradbo še 4032 gld. 59 kr. Društvo gospa upa, da ga bodo milodarni prebivalci kranjski podpirali. Svojo „božičnico“ praznuje to društvo v Lichtenthurnovem zavodu dne 25. in 26. t. m., vsakokrat ob 5. uri popoldne. Prijatelji in prijateljice zavoda so uljudno povabljeni.

— (Prememba v posesti.) Gosp. Ivan Gogala, c. kr. notar in občinski svetovalec v Ljubljani, kupil je od g. dr. Teodorja Rudesch-a, c. kr. notarja, ki namerava preseliti se na deželo,

njegovo hišo v Ljubljani na Rimski cesti hiš. št. 13 za 20.000 gld.

— (Čitalnica v Planini) je pravno ustanovljena, ker so dotična pravila oblastnijsko potrjena.

— (Deželno sodišče) Ljubljansko izdalo je nastopni iskalni list: „Mož kaci 32 do 40 let, srednje velikosti, dobro rejen, z ogorelim rudečkastim obrazom, črnimi lasmi, polno brado, govoreč v severnonemškem narečju, elegantno oblečen in finega obnašanja, ki se je nazivaljal Emil V. Leiningen in Evgen Leiningen ter se je izdajal za inženerja je v Ljubljani mnoge za znatne vsote ogoljufal in dne 1. t. m. pobegnil. Zanj naj se poišče in semkaj ga dopsilje.“

— (Vabilo) k občnemu zboru Ormoške čitalnice, ki bode v nedeljo dne 12. januarja 1890 ob 1/2 4 uri popoldne v društveni sobi v Ormoži. Dnevni red: 1.) Poročilo društvenega predstojništva o društvenem delovanju in stanju. 2.) Volitev treh pregledovalcev računov. 3. Volitev predsednika, šest odbornikov in treh namestnikov. 4. Predlogi. 5. Vsprejem novih udov in uplačevanje društvenine. N. B. Ako k temu občnemu zboru ne bi prišlo potrebno število udov, bode isti dan ob 6. uri na večer po istem dnevnem redu zboroval izredni občni zbor, ki sme sklepati pri vsakem številu navzočih društvenikov. Po občnem zboru bode prosta zabava s tombolo in s plesom, h kateri se vsi p. n. društveniki in čitalnični prijatelji uljudno vabijo.

— (Velikanska lipa.) Na Dolenjskem, na graščini „Griči“ pri Mirni (lastnina g. J. Pavlina iz Ljubljane) stojita dve popolnoma zdravi lipi, katerih jedna nad koreninsko krono meri 9 1/2 metra v obsegu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Madrid 22. decembra. Gledališče Liceo v Salamanki danes do tal pogorelo. Osem oseb ranjenih.

Rio de Janeiro 22. decembra. Začasna vlada izdala naredbo, s katero so splošne volitve določene na 15. dan septembra, zborovanje skupščine pa na 15. dan novembra 1890, preklic pa cesarju dovoljena vsota petih milijonov, kakor tudi letna pokojnina njegova.

Dunaj 23. decembra. Ravnatelj dvornega gledališča dr. Förster umrl.

Atene 23. decembra. Govorice, da se misli grški kraj odpovedati prestolu, so popolnoma neosnovane.

Razne vesti.

* (Cesar dom Pedro) se hoče v Cannesu marljivo baviti s priljubljenimi mu orijentalnimi študijami. Za politiko se ne bode več dosti briga.

* (Nemško gledališče) v Budimpešti je pogorelo do tal, kakor smo že v soboto v telegramu poročali. Sosednje hiše se je po velikem prizadevanju ognjegascem posrečilo rešiti. Dva ognjegasca sta poškodovana. Ker ni bilo nikogar v gledališču, ko je začelo goreti se nikdo drugi ni ponesrečil. Kaj je bilo vzrok požaru, se ne ve. Sprva se je mislilo, da je ogenj nastal pri pripravah za kurjavo, komisija se je pa prepričala, da to ne more biti. Zasiščano službeno osebje jako različno izpoveduje, tako da iz teh izpovedanj se ni dalo nič gotovega sklepati. Najbrž je bilo nalašč zažgano.

* (Gladstone proti ločitvi zakonov.) Gladstone je v „North American Review“ priobčil mnenje svoje gledé ločitve zakonov. On obsoja ločitev zakona v vsakem oziru. Sreča družbe opira se na ženitev. Ženitev je pogodba za vse življenje in se končava s smrtjo. Pogoj kristijanskemu zakonu je pa še obljuba pred Bogom in cerkev nema moči razrušiti te obljube. Latinska in anglikanska cerkev nista nikdar dovoljevali zopetne nove ženitve. Dokler je v Angliji ločitev bila združena z velikimi stroški in je bilo zanjo treba dovoljenja parlamenta, je veljal zakon zares za nerazločljiv. Odkar se je pa leta 1887. uvel zakon o ločitvi zakonov, pa npravnost v višjih krogih vidno propada in javno pohujšanje je vedno pogostejše. Ločitev zakona je obsojati tudi, če se mož in žena ne moreta sporazumeti. Znano je, da je Gladstone najboljši soprog.

* (Zaradi dvoboja) obsojen je urednik časopisa „Deutsches Volksblatt“ Wolf na Dunaji v jednomesečno, njegov nasprotnik dr. Fischer pa v šesttedensko ječo.

* (115 rojstni dan) praznovala bode na Dunaji na božični večer Magdalena Ponza. Imenovana starka rojena je bila na božični večer 1775. leta v Wittingau-u na Češkem. Za njena leta je še zadosti trdna. Sliši in vidi še dobro, pa tudi spomin je še ne zapušča. Spominja se vseh dogodkov

iz svoje mladosti, zlasti kako je grdo ravnala ma-
čeha ž njo. Jako živo se spominja Napoleona I.
Četudi je stara, vender mnogo drži na čednost in
snažnost. Prinaša si še vode iz vodovoda na hod-
niku, umiva in oblači se sama brez pomoči 67letne
hčere svoje. Skoro ves dan čita iz stare molitvene
knjige. Minolo poletje je starka jedenkrat ostavila
svoje stanovanje in bila šla s hčerjo sprehajati se.
* (Obsojena) sta v Rimu Frattini in Pal-
latto, ki sta dne 18. avgusta metala bombe, prvi
k petnajstletnemu prisilnemu delu, drugi pa v štir-
iletno ječo. Ko je državni pravdnik predlagal, da
se Frattini obsodi k dvajsetletnemu prisilnemu delu,
je zločinec zaklical: „Živela anarhija!“

Zahvala.

Podpisana izreka p. n. obiskalcem njene raz-
stave slik iskreno zahvalo za laskavo zanimanje.
Prav posebno pa se še zahvaljuje vsem onim, ki so
jo blagovolili pri tej razstavi kakor koli si bodi
podpirali — imenoma slavnemu vodstvu kranjske
hranilnice za brezplačno prepustitev dvorane ter
gospodu Franu Ksav. Souvanu za ukusno okra-
sitev razstave z rastlinjem iz njegovega vrta.
Z najodličnejšim spoštovanjem

Ivana Kobilca.

„LJUBLJANSKI ZVON“
staži
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 21. decembra.

Na Dunaji: 11, 73, 90, 12, 26.
V Gradci: 26, 30, 89, 69, 77.

Tuji:

22. decembra.

Pri **Stonu**: Mautner iz Trsta. — Burner, Schvarzel,
Prasch, Strobel, Schmelzer z Dunaja. — Brandeis iz Pariza.
— Premrov iz St. Vida.

Pri **Maltai**: Birawsky, Sollinger z Dunaja. — Kraus
iz Budimpešte. — Höngman iz Kočevja. — Blažon iz Begunj.
— Reiman iz Gradca. — Folakovski iz Čenovelja. — Hof-
bauer iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Kern iz Logatec.
Pri **Bavarskem dvoru**: Peris iz Jaske. — Beden-
kovič iz Beljaka. — Pogačnik iz Radovljice. — Baumen iz
Maribora. — Mehkota iz Celja.

Pri **južnem kolodvoru**: Schaschel iz Pole. —
Kreihl iz Oreška. — Grohs iz Sahorja. — Cotman iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

21. decembra: Antonija Bergant, poštnega oficijala
žena, 33 let, Poljanska cesta št. 26 za plućnico.
21. decembra: Helena Dimnik, kandidatinja, 46 let,
Kravja dolina št. 11 za jetiko.
21. decembra: Alojz Korzika, dijak, 17 let, Tržaška
cesta št. 10 za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
21. dec.	7. zjutraj	740.3 mm.	-4.2° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	739.2 mm.	-4.4° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	740.6 mm.	-4.2° C	sl. vzh.	obl.	
22. dec.	7. zjutraj	741.6 mm.	-5.6° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	740.6 mm.	-4.4° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	741.9 mm.	-5.4° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura — 4.3° in — 5.1°, za 2.2° in 2.7°
pod normalom.

Dunajska borza

dné 23 decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	—	gld.	danes
Papirna renta	86	—	86	05
Srebrna renta	86	35	—	86 35
Zlata renta	108	—	108	20
5% marcna renta	100	85	—	101 05
Akcije narodne banke	919	—	—	914
Kreditne akcije	316	25	—	316 25
London	117	15	—	117 20
Srebro	—	—	—	—
Napol.	9	30	—	9 30
C. kr. cekini	5	59	—	5 59
Nemške marke	57	55	—	57 55

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	172	75	—
Ogerska zlata renta 4%	—	100	60	—
Ogerska papirna renta 5%	—	98	05	—
5% štajarske zemljišč. odvez. oblig.	—	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	25	—
Radolfove srečke	10	20	75	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	151	80	—
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	—	—	—	—

Bogu Vsemogočemu se je zazdelo, poklicati
našega iskreno ljubljenega sina, oziroma brata,
gospoda

Vekoslava Korsiko

šestošolca višje gimnazije

v cvetu mladosti svoje na oni svet.

Pokojnik prominil je danes zvečer po 7. uri
po dolgi in mučni bolezni, prejemši sv. zakra-
mente za umirajoče, v 17. letu svoje starosti
mirno v Gospodu.

Mrtvo truplo v najlepših letih umrlega bode
v ponedeljek, v dan 23. decembra, popoldne ob
polu treh blagoslovljeno v hiši št. 10 na Tržaški
cesti in pokopano na grobišču sv. Krištofa.

Zadušne svete maše služile se bodo v župni
cerkvi Marije Oznanjenja.

V Ljubljani, v 21. dan decembra 1889.

Vekoslav in Ivana Korsika

stariši.

Ivanka, Viktor, Antonija in Dolfek
brata in sestrice. (1046)

Zahvala.

Ginjenim srcem izrekam vsem, ki so se me
na katerikoli način sočutno spominjali o nepriča-
kovani smrti moje ljubljene, nepozabne soproge,
gospe

Antonije Bergant roj. Kajdiž

dalje vsem darovateljem krasnih vencev ter mnogo-
številnim spremljevalcem ranje k večnemu počitku,
osebno č. gg. kolegom svojo najtoplejšo zahvalo.

Ljubljana, dne 23. decembra 1889.

Fran Bergant,

(1049) c. kr. poštni oficijal.

VIZITNICE

v elegantni obliki priporoča

NARODNA TISKARNA.

Važno za bolne na prsih in plućih!

Neobhoden za kašelj, hripa-
vost, zasliženje, katar, oslovski
kašelj, in za take, ki želé ohraniti si
čist in glasen glas; za skrofulozne, kr-
vične, slabotne, bledične in krvirevne je

kranjski

sok iz planinskih zelišč

s primešanim podfosforasto
kislim apnom in železom.

Lastni izdelek. — Cena 56 kr.

(1013—2) Dobiva se v

lekarni Trnkóczy

poleg rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Kazenski zakon

hudodelstvih, pregreških in prestopkih

z dne 27. maja 1852, št. 117 drž. zakonika z dodanim

tiskovnim zakonom

z dne 17. decembra 1862, št. 6 d. z. ex 1863 in

drugimi novejšimi zakoni kazensko-
pravnega obsega.

I. natis. Izdalo društvo „Pravnik“ v Ljubljani.
Natisnila in založila „Národna Tiskarna“.

Dobiti je v „Národni Tiskarni“ v Ljubljani
izvod trdo v črno platno vezan po 3 gld., s pošto po
15 kr. več.

Drkalice (Halifax)

po 1 gld. 50 kr. par

dobivajo se

(1024—3)

v trgovini železnine ALBINA C. ACHTSCHINA

v Ljubljani, Gledališke ulice šte. 8.

Priznано najizvrstnejši parfumi za žepne robce i. t. d. so:

Lohse-ov Extraits quadruples.

Lohse-ove šmarnice

Lohse-ov Heliotrope blanc

Lohse-ova zlata lilija.

Novo!! Lohse-ov Peau d'Espagne. Novo!!

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,

dvorni parfumeur.

(719—24)

Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga.